

Stockholm den 11 februari 2011

R-2010/1728

Till Justitiedepartementet

Ju2010/8054/L6

Sveriges advokatsamfund har genom remiss den 16 november 2010 beretts tillfälle att avge yttrande över Yttrandefrihetskommitténs delbetänkande Ny yttrandefrihetsgrundlag? (SOU 2010:68).

Bakgrund

Alla samhällen har en rättslig tradition som skapar den rättskultur som ligger till grund för ett lands författning, lagstiftning och rättstillämpning. En stark tryck- och yttrandefrihet är en bekräftelse på ett väl fungerande demokratiskt samhälle. Den yttrandefrihetsrättsliga grundlagsregleringen ska främja en vital yttrandefrihet och samhällsdebatt. Regleringen ska vidare främja en effektiv massmedial granskning av maktutövning bl.a. genom ett formaliserat utpekande av en ansvarig, där andra kan medverka i eller meddela sig med media utan att riskera rättsliga påföljder. Sverige har ur detta perspektiv en av världens mest generösa och väl fungerande yttrande- och tryckfrihetslagstiftningar.

Yttrandefriheten i Sverige, liksom i övriga Europa är dock satt under press. Som exempel kan nämnas PUL, förbudet att uppmana till terroristbrott och annan allvarlig brottslighet, s.k. grooming, barnpornografi, dataintrång, spridning av det rättsliga ansvaret på nätet, datalagring och FRA. Inskränkningar för intagna på anstalt att läsa viss litteratur är ett annat uttryck för en begränsning av yttrandefriheten. Till detta kommer inskränkningar i offentlighetsprincipen och utvidgning av sekretessen. Det är bl.a. i den kontexten man ska analysera de överväganden och de tre modeller som presenteras i delbetänkandet.

Grundlagsskyddet för tryck- och yttrandefriheten missbrukas emellertid inte sällan av intressen med motsatta syften än de grundlagen har att skydda. Detta missbruk förekommer ofta på Internet och återfinns i allt från nättidningar till sajter som Flashback.

Andra exempel på när grundlagsskyddet missbrukas är när poliser eller andra mot betalning läcker ur förundersökningar. I sammanhanget kan nämnas att advokater som allvarligt bryter mot tystnadsplikten i radio, tv eller i en bok inte heller kan påföras disciplinära sanktioner i skydd av grundlagen. Till detta kommer att Justitiekanslerns möjlighet att väcka åtal är, och ska vara, begränsat.

Utanför det grundlagsskyddade området faller en stor del av alla yttranden som sprids, inte minst på Internet. Den stora utmaningen är att finna ett system som gör det möjligt att beivra ”publicitetsbrott” och kränkningar, utanför det skyddade området, utan att inskränka nuvarande grundlagsskydd. Advokatsamfundet menar att det är utformningen och avgränsningen av skyddet för yttrandefriheten utanför den grundlagsskyddade sfären som utgör det verkliga problemet. En allvarlig påminnelse om de tragiska avarter som Internet erbjuder är den pojke som begick självmord ”live” på nätet. Självmordet föregicks av hetsande kommentarer på Flashback.

I delbetänkandet har kommittén funnit **att** behov av en ny modell för yttrandefrihetslagstiftningen **kan** finnas, **att** EU-rätten står i strid med yttrandefrihetsrättsliga intressen och svensk reglering, samt **att** det är omöjligt att skapa en ny yttrandefrihetsgrundlag som behandlar alla yttranden lika och som innebär samma starka skydd som TF respektive YGL ger i dag vad gäller bl.a. meddelarskyddet, brottskatalogen och ensamansvaret. Vidare har kommittén konstaterat att ett system som är frikopplat från framställningsform kräver en precisering av vilka yttranden som lagstiftaren finner skyddsvärda. Kommittén torde vidare anse att förändring i syfte att uppfylla EU-rättens krav innebär ett försämrat skydd i förhållande till vad som gäller i dag.

Allmänna utgångspunkter

Sveriges advokatsamfund har år 2007 yttrat sig över delbetänkandet Ett nytt grundlagsskydd för tryck- och yttrandefriheten (SOU 2006:96, Ju2004/11833/L6). Advokatsamfundet uttalade då som sin principiella inställning att det nu gällande tryck- och yttrandefrihetsrättsliga systemet inte bör överges. Advokatsamfundet ansåg att det saknades tillräckliga skäl att ändra i en väl fungerande ordning. Det framhölls dock att det från rättssäkerhetssynpunkt var angeläget att det yttrandefrihetsrättsliga regelsystemet förenklas och görs mer lättillgängligt, så att det lätt går att fastställa vem som är rättsligt ansvarig för i olika medieformer lämnade uppgifter. Advokatsamfundet vidhåller denna inställning.

Advokatsamfundet uttalade vidare att det nuvarande systemet i dess huvuddrag – det vill säga ett medieberoende detaljerat grundlagsskydd som utgår från de tryck- och yttrandefrihetsrättsliga principerna – borde bibehållas. Att överge detta hävdvunna system skulle innebära en försvagning av yttrandefriheten och en form av ”juridisk kapitalförstöring”, som inte kunde motiveras av de vinster som skulle uppnås. Advokatsamfundet vidhåller även denna inställning.

Advokatsamfundet vidhåller också att en sammanläggning av TF och YGL kräver en grundlig genomgång av regelsystemet för att undanröja oklarheter och inkonsekvenser i ansvarsförhållandena vid lämnande av uppgifter inom ramen för olika tekniska lösningar och arrangemang i modern media. I avsaknad av en sådan tillfredsställande analys motsätter sig Advokatsamfundet en sammanläggning.

Fråga är nu om en reformering av en central och nationellt särpräglad del av den svenska konstitutionella rätten. Kommittén har presenterat tre nya alternativa modeller. Någon modell som tar sin utgångspunkt i nuvarande system har inte presenterats. Delbetänkandet har också i ett väsentligt avseende haft ett alltför snävt perspektiv. Det går – som kommittén själv konstaterar – inte att avgöra vilken modell för grundlagsregleringen som bör föredras utan att ta ställning till EU-rättsliga förutsättningar. Kommittén har ändå valt att spara den analysen till ett senare skede och presenterat de alternativa regleringsmodellerna utifrån ”strikt yttrandefrihetsrättsliga utgångspunkter” (utredningen s. 23). Ett sådant angreppssätt är problematiskt.

Teknikberoende eller teknikberoende grundlag

Det finns en rad ofullkomligheter i det nuvarande systemet där det speciella grundlagsskyddet är kopplat till användandet av viss teknik. Avgränsningen av regelsystemets tillämpningsområde kan vara svår att förklara utifrån ändamålsöverväganden. I direktiven till utredningen framhålls också att detta förhållande inte är ägnat att inge förtroende för lagstiftningen. Vidare uttalas att det i längden innebär svårigheter att i ett internationellt sammanhang få förståelse för anspråk på särskilda grunder till följd av tryck- och yttrandefrihetsregleringen.

De generella kraven på rättsliga regleringars konsekventa och principiella utformning samt avgränsning accentueras när det gäller central grundlagstiftning. Det skulle kunna hävdas att förutsättningarna för att den svenska särpräglade konstitutionella yttrandefrihetsregleringen i längden ska accepteras som ”allmän rättsprincip” i en EU-rättslig kontext, torde öka med en reglering som på ett logiskt och konsekvent sätt utgår från konstitutionella skyddsintressen, än från olika framställningstekniker. Advokatsamfundet är dock av uppfattningen att en ändrad lagstiftning på detta område för att vinna EU:s gillande tvärtom riskerar att kräva ett väsentligt urholkat skydd. Det torde vara enklare att hävda en rätt som har sin grund i en sedan länge förankrad och väl beprövad lagstiftning som vuxit fram under århundraden.

Ett problem vid utformningen av lagstiftningen avseende yttrandefriheten är den snabba tekniska utvecklingen för masskommunikation och den därmed sammanhängande dynamiska utvecklingen på mediemarknaden. Den teknik som är föremål för överväganden i en lagstiftningsprocess kan vara helt irrelevant och till och med bortglömd efter bara några år (t.ex. s.k. videotext som dryftas i YGL:s förarbeten).

Den dynamiska utvecklingen innebär därför en utmaning för den yttrandefrihetsrättsliga regleringen och tillämpningen av denna. Massmedial verksamhet som baseras på ny

teknik riskerar att falla utanför tillämpningsområdet. Ett belysande exempel i detta sammanhang är att det visat sig omöjligt att få e-böcker och e-tidningar som är nedladdade på läsplattor att omfattas av dagens reglering utan mycket egendomliga effekter (utredningen s. 67).

Ett system med fortlöpande justeringar medför – som kommittén korrekt framhållit – att regleringen riskerar att bli komplicerad och svårtillgänglig. Det har hävdats att en sådan ordning skulle medföra att grundlagen inte skulle få den stabilitet som fordras när det gäller central konstitutionell rätt. Advokatsamfundet anser dock inte att denna risk överstiger de problem som ett övergivande av det nuvarande systemet kan innebära.

Ett problem är den immunitet som faktiskt uppkommit i nuvarande teknikberoende reglering. Ett åskådliggörande exempel är följande. En person väckte en skadeståndstalan då han ansåg sig ha blivit föremål för straff- och skadeståndsgrundande förtal i programmet Efterlyst i TV 3. Fråga var om ett i Sverige producerat tv-program som via kommunikationssatellit direktsänts till London och därifrån länkats upp till en direktsändande satellit, varifrån sändningen riktats till den tv-tittande allmänheten i Sverige. Högsta domstolen fastlog i ett beslut avseende ett avvisningsyrkande att 1-9 kap. YGL – med bl.a. den grundläggande regleringen om ensamansvaret – inte är tillämpliga på sändningen, då den inte kan anses ha utgått från Sverige i YGL:s mening (NJA 2002 s. 314). Bestämmelserna om meddelarfrihet gäller emellertid även tv-program som sänds från sändare utanför Sverige, vilket framgår av tämligen svårtydda korshänvisningar mellan YGL och TF. Frågan om de i TV 3:s sändningar medverkande omfattas av detta meddelarskydd, prövades genom mellandom i samma mål. Högsta domstolen fann att de medverkande i sändningen omfattas av meddelarskyddet och att det gäller ”oberoende av att denna meddelarfrihet inte motsvaras av någon möjlighet att utkräva ensamansvar för ett eventuellt brott mot YGL” (NJA 2005 s. 884).

I Sverige inspelade program som är direkt riktade till en svensk publik ligger således utanför YGL:s ansvarsområde, samtidigt som en talan inte kan föras i vanlig civil- eller straffprocessuell ordning. Det råder med detta rättsläge en faktisk immunitet avseende vad som yttras i en rad svenska tv-kanaler, som använder denna sändningsteknik. Detta resultat kan aldrig ha varit åsyftat och torde vara svårförenligt med rätten till domstolsprövning och rätten till effektivt rättsmedel enligt Europakonventionen.

De ovan berörda och de i utredningen redovisade problemen med en teknikberoende reglering leder emellertid inte till slutsatsen att en enhetlig teknikberoende yttrandefrihetsgrundlag är lösningen på problemen. Teknikberoendet är en annan sida av mediebundenheten. Den har kommittén också valt att lägga till grund för sina modeller. Även om vissa avarter av yttrandefriheten som ett resultat av teknikberoendet kan komma undan ansvar, är det inte ensamt ett skäl att överge ett fungerande system. Frågan får då i stället bli att hitta former inom nuvarande system för att komma till rätta med de brister som kan anses föreligga.

En enda grundlag för alla yttrandefrihetsfrågor?

Kommittén har både rest frågan om TF och YGL ska sammanföras i en grundlag och om det konstitutionella skyddet för den allmänna yttrandefriheten – som gäller alla yttranden – även fortsättningsvis ska ges i 2 kap. RF.

Det grundläggande skyddet för en allmän yttrandefrihet ligger i de generella bestämmelserna i framförallt 2 kap. RF och artikel 10 i Europakonventionen. Yttrandefriheten har som den kanske mest centrala rättigheten i en demokratisk rättsstat, sin givna plats i den generella rättighetskatalogen i grundlagen.

Den nyligen genomförda grundlagsreformen – med bl.a. slopandet av uppenbarhetsrekvisitet – torde därtill innebära att 2 kap. RF får större genomslag i det praktiska rättslivet. Den allmänna yttrandefriheten måste i en sådan rättsutveckling uttolkas i interaktion med och avvägning mot andra grundläggande rättigheter. Advokatsamfundet ställer sig mot denna bakgrund avvisande till att det konstitutionella skyddet för den allmänna yttrandefriheten bryts ut från rättighetskatalogen i RF för att regleras i en särskild yttrandefrihetsgrundlag.

På de skäl som Advokatsamfundet i sitt tidigare remissvar anført är samfundet inte heller övertygat om att de bestämmelser som nu finns i TF och YGL ska sammanföras i en sammanhållen yttrandefrihetsgrundlag. Detta även om den teknikbaserade uppdelningen mellan TF och YGL, med olika korshänvisningar mellan de båda grundlagarna, har bidragit till en delvis komplicerad och svårtillgänglig reglering. En komplicerad och svåröverblickbar grundlagstiftning är självfallet otillfredsställande inom ett rättsområde som reglerar centrala funktioner i ett öppet samhälle. Advokatsamfundet är dock alltjämt av uppfattningen att dessa brister i första hand bör och kan läkas inom ramen för nuvarande system.

Grundlagsskyddets ramar

Grundlagsskyddet ska enligt alla tre modellerna i betänkandet vara förbehållet massmedier, vilket definierats som yttranden i media avsedda för allmänheten. Advokatsamfundet instämmer i att privata yttranden, i likhet med vad som gäller i dag, inte ska åtnjuta grundlagsskydd.

När det gäller begreppet massmedier riskerar detta emellertid att kunna leda till avgränsningsproblem. Det framgår tydligt att stor osäkerhet råder om det kommer att gå att säkerställa meddelarskydd och ensamansvar. Massmediebegreppet riskerar således att leda till bristande förutsägbarhet, inte minst för meddelare som vill lämna känsliga uppgifter för publicering. Det ställer också särskilda krav på avgränsning av tillämpningsområdet. Till detta kommer den principiella frågan om vems och vilka yttranden som ska grundlagsskyddas. Redan i dag tillkommer det grundlagsfästa skyddet för tryck- och yttrandefrihet i realiteten medierna, medan den enskilde i praktiken är hänvisad till RF.

Mot detta kan anföras att det övergripande kravet på att de särskilt skyddade uppgifterna ska förekomma i ett massmedium, är uppfyllt för varje aktör med tillgång till Internet. Det är i princip fråga om större delen av befolkningen. De som inte uppfyller kraven på en viss organisation, kontinuitet och inriktning kan med en relativt enkel åtgärd komma att omfattas av det särskilda grundlagsskyddet.

Redan i remissyttrandet avseende det nu genomförda förslaget med utgivningsbevis framförde Advokatsamfundet kritiska synpunkter på en sådan omfattande utvidgning av det yttrandefrihetsrättsliga systemets tillämpningsområde. Därvid framhölls bl.a. risken för målvaktskonstruktioner och att de processuella privilegierna skulle kunna försvåra eller omöjligöra för många som blir utsatta för angrepp på Internet att initiera en rättslig prövning. Det är vidare förenat med mycket stora kostnader att driva en yttrandefrihetsrättslig process och en processutvärdering är, med hänsyn till juryprövningen, förenad med stor osäkerhet.

Verksamhetsmodellen

Verksamhetsmodellen innebär att grundlagsregleringen också blir tillämplig på andra än massmedieföretag genom angivande av ansvarsuppgifter (1 kap. 5 § 2 i författningsförslaget). I betänkandet framhålls att definitionen av massmedieföretag är förhållandevis snäv och avser den professionella spridningen av massmedier. Det framhålls vidare att bestämmelsen förutsätter att medieverksamheten bedrivs på yrkesmässiga grunder och att detta får anses innebära att den drivs av personer som har till yrke att framställa eller sprida massmedier och därmed håller en viss professionell nivå. Kravet på yrkesmässiga grunder enligt förslaget innebär inte med nödvändighet ett förvärvssyfte (utredningen s. 229). Rent ideell publicistisk verksamhet med den åsyftade graden av organisation och beständighet kan således också vara lika relevant som en kommersiellt inriktad verksamhet. Verksamhetsmodellen riskerar enligt Advokatsamfundet ändå att motverka mångfalden på medieområdet.

Även om det särskilda yttrandefrihetsrättsliga grundlagsskyddet med ensamansvar och meddelarskydd bygger på en verksamhet av viss organisatorisk karaktär och inriktning, en viss publicistisk kontinuitet, en fristående och faktiskt fungerande ansvars- och beslutsfunktion, strider Verksamhetsmodellen mot den grundläggande tanken att yttrandefrihet trots allt är en medborgerlig rättighet och inte en rättighet som tillkommer privilegierade maktcentran. Det var den enskildes rätt att i tryckt skrift förmedla sina åsikter som utgjorde grunden till 1766 års förordning om skriv- och tryckfrihet. Utvecklingen har därefter gått mot att medierna tagit över ansvaret. Att utforma ett skydd som i realiteten ger etablerade massmedieföretag ett särskilt starkt grundlagsskydd, nämligen den omständigheten att endast yrkesmässig framställning är privilegierad, framstår också som främmande i ljuset av den mycket starka mediekoncentration som råder i Sverige. Det automatiska grundlagsskyddet i Verksamhetsmodellen överensstämmer i och för sig med vad som i dag gäller för tryckta skrifter och enligt den s.k. databasregeln, men begreppet massmedieföretag kan ge upphov till betydande tolkningsproblem. Även om medierna förtjänar starkt skydd är det viktigt att skyddet i lika hög grad tar sin utgångspunkt i den

enskildes skyddsbehov. Modellen kan föranleda att många skyddsvärda utestängs från det grundlagsskyddade området.

Den föreslagna regleringen innebär dock en radikal förändring i fråga om ansvar i ett centralt avseende jämfört med dagens system. Det förhållandet att ansvaret koncentreras till utgivaren innebär att den nuvarande uppdelningen mellan periodiska och icke-periodiska skrifter avskaffas och att författaransvaret således försvinner (utredningen s. 215). Det blir i stället den för ett förlag (som medieföretag) utsedde ansvarige utgivaren som bär det straffrättsliga ansvaret för innehållet i de litterära verk som förlaget ger ut. En sådan djupgående förändring kan befaras få ”chilling effects” på utgivningen av litterära verk med kontroversiella och provokativa inslag. Det är därmed en fråga av stor principiell och praktisk betydelse från yttrandefrihetssynpunkt. Advokatsamfundet noterar dock att utredningen inte innehåller några överväganden avseende förslaget verkningar på utgivningen av litterära verk och vill i sammanhanget framhålla att det krävs en noggrann analys av denna fråga.

Ändamålsmodellen

Ändamålsmodellen innebär att yttrandefrihetsregleringen sammanförs i en enda grundlag. Detta är något som kommittén samtidigt uttryckligen avfärdar, under återopande av att flera grundbultar i yttrandefriheten rubbas. Det är förenat med svårigheter att följa kommitténs tankegångar i denna fråga, då en rad motsägelsefulla skrivningar finns i delbetänkandet (jfr. s. 24, 29, 143, 263, 264, 285 och 290). Meddelarskyddet är enligt denna modell begränsat till sådana massmedier som har en registrerad utgivare. Modellen uppges också vara gynnsam i förhållande till EU-rätten, då avgränsningen av tillämpningsområdet bygger på dataskyddsdirektivet.

Detta alternativ står i direkt motsättning till tryckfrihetens grundvalar och möjligen också i förhållande till direktiven. Grundlagsskyddet omfattar endast vissa yttranden som är opinionsbildande, journalistiska, litterära eller har ett konstnärligt syfte. Fråga uppkommer hur detta område ska avgränsas och vad som ska gälla för alla andra yttranden, exempelvis uttalanden i vetenskapliga avhandlingar, satir, religiös förkunnelse eller bara yttranden av dålig smak. En av grundpelarna i tryckfriheten är att den inte är inriktad på vad som kan betecknas som smakfrågor. Även dåliga och till och med smaklösa yttranden, liksom usla teckningar förtjänar rättsordningens skydd.

Att ändra vår nuvarande lagstiftning på sätt som förslaget till Ändamålsmodellen anger bör inte komma i fråga. Det vore inte förenligt med grundläggande principer inom tryckfriheten. Modellen öppnar likaså för godtycke. Den omständigheten att detta alternativ bäst överensstämmer med dataskyddsdirektivet kan inte motivera en ändring av nuvarande lagstiftning till förmån för en principvidrig grundlag. Oron över den föregivna bristen på europarättslig kongruens talar enligt Advokatsamfundets mening snarare för att man ska avhålla sig från att vidta några strukturella förändringar. I denna fråga måste, om så behövs, Sverige hävda sina konstitutionella rättigheter även gentemot Europa. Ändamålsmodellen framstår som främmande i en svensk kontext.

Såväl Verksamhetsmodellen, men framförallt Ändamålsmodellen leder till tolknings- och tillämpningssvårigheter, med åtföljande oförutsebarhet och allför långtgående möjligheter till godtycke. Till detta kommer att meddelarskyddet urholkas och den särskilda rättegångsordningen liksom preskriptionsreglerna ändras.

Ansvarsmodellen

Ansvarsmodellen framstår vid en betraktelse som den som mest påminner om nuvarande reglering, i vart fall när det gäller de traditionella massmedierna. Denna modell utgår från att någon liksom i dag tar på sig ansvaret för vad som yttras i ett speciellt medium. Det kommer dock att bli valfritt för andra än de traditionella massmedierna att stå utanför grundlagen och samtidigt enklare att uppnå grundlagsskydd. Alla yttranden behandlas lika. Skyddsvärdet beaktas inte, vilket från en principiell utgångspunkt inger betänkligheter. Lösningen som inte innebär risk för en prövning av innehållet i yttrandet är från en principiell utgångspunkt bra.

Ansvarsmodellen uppges lösa många problem, men synes skapa andra. Med denna modell är riskerna att skyddet för sekretessbelagda uppgifter kan komma att öka påtagligt och den personliga integriteten riskerar därför att påverkas negativt. Fri tillgång till det särskilda grundlagssystemet riskerar att ytterligare försvaga det faktiska rättsliga skyddet för de som blir angripna i ett sådant forum. En sådan reglering kan också accentuera risken för en konflikt med EU-rätten. Meddelarskyddet kan också komma att få ett svagare skydd pga. osäkerheten i förekommande fall om ett giltigt utgivningsbevis föreligger eller ej.

Det som från en principiell utgångspunkt också inger starka betänkligheter är att den grundlagsskyddade verksamheten är beroende av ett myndighetsbeslut, som bygger på att myndigheten prövar om vissa kriterier för erhållande av utgivningsbevis är uppfyllda. Kommitténs alternativa lösning där grundlagsskydd uppnås genom att anmälan görs om vem som ska vara ansvarig är från denna utgångspunkt bättre.

Ansvarsmodellen skulle dock som idé kunna ligga till grund för en reformering av YGL inom ramen för det nuvarande systemet. Detta förutsätter dock ingående analys och överväganden.

Avslutande synpunkter

Innan man överväger att rasera ett väl förankrat och från demokratiska utgångspunkter i huvudsak väl fungerande system bör man noga utreda hur man, inom ramen för nuvarande lagstiftning, kan komma tillrätta med de tillkortakommanden som kombinationen med TF och YGL ändå uppvisar. Beroende på vems yttranden man betraktar som skyddsvärda, media, medborgaren eller båda, påverkas givetvis också synen på den nuvarande tryckfrihetsprocessen, dvs. rättegångsformen och jurysystemet.

Ansvars- och Verksamhetsmodellerna förutsätter att en ny åtals- och rättegångsordning införs, liksom att preskriptionsreglerna ändras. Detta bedöms inte erforderligt i

Ändamålsmodellen. Om det är ett önskemål i sig att vidta ändringar i den särskilda rättegångsordningen är det ju möjligt att överväga detta också inom ramen för det nuvarande systemet. Det finns dock tillkortakommanden härvidlag. Här står tryckfriheten mot integriteten. Osäkerhet råder vem som är behörig att åtala osv. Det är en svår och angelägen fråga.

Media utgör en viktig del i demokratin och behöver ett starkt skydd. Vi kan dock inte förlita oss enbart på media. Därför behövs också utrymme för alla och envar att utan att riskera att göra sig skyldiga till brott, få framföra obekväma, felaktiga och ibland smaklösa påståenden, oberoende av medium. Även om enskildas integritet måste skyddas, får det inte ske på bekostnad av grundläggande demokratiska principer.

Advokatsamfundet avstyrker att de tre modellerna läggs till grund för lagstiftning. Det förtjänar i sammanhanget att uppmärksammas att stor oenighet råder, såväl mellan parlamentarikerna, som mellan experterna. Redan den omständigheten talar för att man inte ska vidta några ingripande förändringar i nuvarande yttrande- och tryckfrihetslagstiftning.

SVERIGES ADVOKATSAMFUND

Anne Ramberg